

Zakarias og englen

Zakarias var præst. Han og hans kone, Elisabeth, havde desværre ikke nogen børn. De havde håbet og bedt i årevis om at få et barn, men nu var de blevet for gamle.

En dag, hvor Zakarias passede sit arbejde i templet i Jerusalem, så han pludselig, at der stod en engel lige ved siden af ham! Zakarias blev forskrækket og begyndte at gå væk. Men englen sagde: "Du skal ikke være bange. Gud har hørt alle dine bønner. Din hustru, Elisabeth, vil føde dig en søn, og ham skal du kalde 'Johannes'. Han vil blive en stor profet, fyldt med Guds Ånd, og han vil vise folket vejen tilbage til Gud."

Zakarias kunne ikke tro sine egne ører. "Hvordan skal det gå til?" udbrød han. "Elisabeth og jeg er jo alt for gamle!"

"Jeg er Gabriel," sagde englen. "Jeg er en af Guds højest betroede. Alligevel tvivlede du på mit budskab, og derfor vil du ikke kunne tale fra nu af, og til barnet er født." Med de ord forsvandt englen, og det samme gjorde Zakarias' stemme.

Ugerne gik, og en dag sagde Elisabeth til Zakarias: "Vi skal have et barn!" Zakarias' ansigt strålede af glæde, men han kunne stadig ikke sige noget.

Barnet blev født senere samme år. Det var en dreng! Venner og familie fra hele egnen kom for at fejre det. De vidste, at det måtte være et helt specielt barn, og de spurgte, hvad han skulle hedde. Zakarias bad om at få en tavle at skrive på. Der var musestille, da de så, hvad han skrev: "Han skal hedde Johannes." Og med ét kunne Zakarias tale igen! Han sang en lovsang til Gud, og alle lo og dansede af glæde.

Hvor står det
i Bibelen?

Lukasevangeliet
kapitel 1

Andre historier,
der siger noget om dette

**Hannas
særlige barn**

s. 70

Maria får besøg af en særlig gæst

Da englen Gabriel havde besøgt Zakarias i templet, sendte Gud ham videre til et lille hus i Nazaret – en by, der ligger et godt stykke nord for Jerusalem i et område, der hedder Galilæa. Gabriel skulle give en personlig besked til en kvinde, der hed Maria. Maria var Elisabeths kusine. Hun var forlovet med Josef, som var en af kong Davids efterkommere.

Den besked, Gabriel havde med til Maria, skulle komme til at forandre hele hendes liv. Faktisk skulle den komme til at forandre hele verden. For altid!

Marie blev forfærdet, da hun så englen. “Vær ikke bange!” sagde Gabriel. “Gud har udvalgt dig. Du vil blive gravid og føde en søn, og ham skal du kalde ‘Jesus’. Han vil blive Israels konge, og hans kongerige vil bestå for evigt!”

“Hvordan skal det ske?” spurgte Maria. “Jeg er jo ikke engang gift!”

“Guds hellige Ånd bor i dig og vil lade det ske,” forklarede Gabriel. “Dit barn vil være Guds egen søn. For at forsikre dig om, at Gud kan klare hvad som helst, er også din kusine Elisabeth gravid, selv om hun er gammel.”

Maria bøjede sit hoved. “Jeg er klar,” sagde hun. “Jeg vil gerne være Guds tjenerinde. Lad det ske, som du sagde.”

Da Gabriel var taget afsted, besluttede Maria sig for at besøge Elisabeth. Da hun nærmede sig hendes hus, kom Elisabeth løbende for at tage imod hende, og de to kvinder gav hinanden et kærligt kram. De var så begejstrede! Så brød Maria ud i en smuk sang for at takke Gud. Hun blev hos Elisabeth i tre måneder, inden hun rejste tilbage til Nazaret.

Hvor står det
i Bibelen?

Lukasevangeliet
kapitel 1

Andre historier,
der siger noget om dette

**Gud indgår en
særlig aftale**

s. 18

Jesus bliver født!

På den tid blev næsten hele verden regeret af en mægtig konge, som boede i byen Rom. Romerne kaldte deres konge 'kejser'. Judæa var en del af hans rige. Der havde man stadig sin egen konge, men det var kejserens ord, man skulle følge, og han holdt øje med, at kongen af Judæa udførte hans ordrer.

På et tidspunkt kom den befaling fra Rom, at der skulle laves en optælling af alle rigets folk. Det betød, at Maria og Josef var nødt til at rejse til Betlehem, hvor Josefs familie kom fra. De pakkede deres tasker og gjorde sig klar til den lange rejse sydpå. Men da de nåede til Betlehem, var der optaget på alle kroerne, så de kunne ikke finde et sted at overnatte.

Hvad kunne de gøre? De var nødt til at finde noget i en fart, for det ville ikke vare længe, før Maria skulle føde! Til sidst var der en venlig mand, som sagde, at de kunne få lov at hvile sig i en bygning, hvor han havde sine dyr. Det gjorde de så. Den nat blev Marias baby født. Da hun havde ammet ham, lagde hun et lunt tæppe omkring ham og lagde ham forsigtigt i det trug, hvor dyrenes hølå.

Samtidig var nogle hyrder ved at passe deres får på bakkerne uden for byen. Alt åndede fred og ro, da en engel pludselig viste sig for dem. De var omgivet af Guds storheds skinnende lys. "Vær ikke bange," sagde englen. "Jeg kommer med gode nyheder! Guds sande konge er blevet født i Betlehem. Hvis I kunne tænke jer at se ham, så ligger han lige nu og sover i et fodertrug derhenne!" Og så fyldtes himlen af engle, som sang lovsange til Gud.

Da englene var fløjet, gik hyrderne hen til Betlehem. Det tog noget tid, men til sidst fandt de babyen. Han lå og sov trygt i fodertruget, præcis som englen havde sagt. Hyrderne fortalte alle om det, de havde set. Og Maria glemte det aldrig. Hun bevarede det i sit hjerte.

Andre historier,
der siger noget om dette

Guds løfte til David

s. 82

Hvor står det
i Bibelen?

Lukasevangeliet
kapitel 2

